

Svinehunden

-En happening i Europa



Svinehunden

Europas indre svinehund

1993 blev et svært år for Europa, som gik fra Det Europæiske Fællesskab ind i Den Europæiske Union. Til næste år skal traktaten for alvor på prøve i en Union, som slæes med sine indre modsætninger samtidig med nødvendigheden af en håndsrækning mod øst. Men tyve millioner arbejdsløse finder sig ikke i hvad som helst - mistillid til det politiske system har vist sig blandt andet ved racistiske overgreb og stigende støtte til højreflojen.

DANSKE SVINEHUNDE PÅ VEJ UD I EUROPA



CENSUR Svinehund flyttes

En smule stift der sturrer stift på Københavns Rådhus. En byplan for byplanborgmester Peter Martinussen. St. Andre end et døgn efter, at kunstværket 'St. Andre' blev sat op på Rådhuspladsen i København. Længere borgmesteren betongrisen flyttet til en anden plads i rådhuset, så den nu står på et andet sted i byen, på en busstoppested. Kunstværket er blevet sat op af kunstneren Jens Galschot Christoffersen, der kalder sig 'Cogito', som betyder 'tanke er magt'.

glammer

DEN INDRE SVINEHUND

Betongris rykker længere væk fra Københavns Rådhus



Kunst mod racisme



Stor rabat på svinehunden

Kunstneren Jens Galschot Christoffersen svante gjorde den indre svinehund, som sædes op flere steder i et Europa, hvor mismodet og aggressionerne over ikke en funktion i samfundet især er gået ud over udlændinge.

Kunsthappeningen: MIN INDRE SVINEHUND



Den hemmelige opstilling af 'svinehunden', en betonskulptur, der forestiller et svin klædt i menneske-frakke, i tyve forskellige europæiske byer, satte i efteråret 1993 en provokerende fokus på racisme og intolerance i Europa. Den anti-racistiske kunsthappening, der siden er blevet kaldt Europas største, har skabt mærkbare efterdønninger overalt i de 11 lande, der, uden de vidste det i forvejen, deltog i happeningen.

Du kan i dette dossier læse om baggrunden for happeningen og høre historien om, hvad der siden skete med skulpturerne i hver af de tyve europæiske byer.

Dossieret er lavet til pressen og til grupper og privatpersoner, der er i gang med at finde en plads til de skulpturer som myndighederne fjernede, - samt til de mange andre, der har været interesserede i at høre historien om Min Indre Svinehund.

Du er velkommen til at kopiere og give dossieret videre.

Til slut her i dossieret findes en liste med fakta om happeningen, bl.a. med oplysninger om, hvor svinehunden i øjeblikket står, og hvem der har ansvaret for den i de enkelte byer.

Med venlig hilsen

Jens Galschiøt Christophersen,
billedhugger.

For yderligere information er du naturligvis altid velkommen til at kontakte mig personligt på mit værksted:

Smykkesmeden
Banevænget 22
DK-5270 Odense N
Tel: + 45 - 66 18 40 58
Fax: + 45 - 66 18 41 58
e-mail: ~~adh@pip.dknet.dk~~
URL: <http://www.aidoh.dk>

aidoh@aidoh.dk.

Jens Galschiøt
Billedhugger
Banevænget 22 - DK-5270 Odense N
Tlf: 6618 4058 - Fax: 6618 4158
E-mail: aidoh@aidoh.dk
Info: www.aidoh.dk

Index:

Baggrundshistorien.....	2
Hvad skete der i de forskellige byer?	4
Fakta om happeningen	8
Kopi af tekstplade og breve/pressemeddelelser udsendt i happeningdagene.....	9
Forløb. Tid og sted by for by, status og kontakter.....	11

BAGGRUNDSHISTORIEN

En svinehund gik gennem Europa...

Et par kolde novemberdage i 1993 vågnede tyve europæiske byer op til en overraskelse. Midt på byens vigtigste plads var der blevet opstillet en over to meter høj sort figur, der forestillede et uhyggeligt svin i menneskeklæder. En messingplade på soklen forkyndte (bl.a), at dette var 'Min Indre Svinehund' - "et dyr med de laveste instinkter, der vokser når mennesker udsættes for vold og fornedrelse, som angriber vores etiske værdigrundlag og som fuldstændig kan tage magten i det enkelte menneske - og i ekstreme tilfælde over hele befolkninger!"

Dér stod den. Uhyggelig, men også genkendelig i sin menneskelignende skikkelse. Som foran et spejl, stod vi pludselig ansigt til ansigt med et utvetydigt symbol på de mest utiltalende sider ved mennesket.

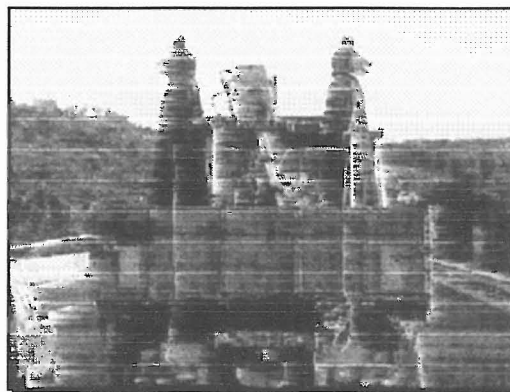
Som en absolut fredelig kunsthappening fandt opstillingen af skulpturerne sted anonymt og uden varsel i løbet af to og et halvt døgn i de tyve storbyer. Imens tikkede telefakskopier ind hos politiet og byens borgmester. Her forklarede pseudonymet "*Cogito*" (jeg tænker, på latin), at formålet med kunsthappeningen var at skabe opmærksomhed omkring den stigende vold, intolerance, racisme og forfølgelse af minoriteter, der hver dag foregår i Europa. Desuden meddeltes det, at skulpturen var en gave til byen og der blev anmodet om, at man lod skulpturen stå på den udvalgte plads i fjorten dage, som en markering fra byens side af, at racismespørgsmålet opfattes som vigtigt.



Pladserne var udvalgt, så de så vidt muligt havde en symbolsk betydning i forhold til demokrati, frihed og retfærdighed. Skulpturen blev derfor stillet op på f.eks. Bastillepladsen i Paris, foran FN-bygningen i Geneve og ved den norske rigsdag. Opstillingen var helt uofficiel, da der ikke på forhånd var søgt tilladelse til at opstille skulpturerne. Man kørte simpelthen ind i centrum, placerede skulpturen og fortsatte til næste by. Og den groteske figur med det humanistiske budskab fik overalt folk til at stoppe op på vej til arbejde, borgmestre til at klø sig i nakken og politifolk til at fundere over, hvordan man fjerner 1 tons skulptur, som ingen ved, hvor er kommet fra.

Tankerne bag happeningen

Billedhuggeren Jens Galschiøt Christophersen, der med hjælp fra hundrede af frivillige, er manden bag happeningen, forklarer: "Den Indre Svinehund symboliserer de tendenser i os selv, der vokser, når vi føler os pressede og som kan få os til at give køb på de mest elementære humanistiske principper. Det er det, jeg er bange for vil ske - og som jeg ser tendenser til i øjeblikket i Europa, hvor kontrasterne mellem os, de privilegerede på den ene side i det rige Europa og "de andre", krigsflygtninge, indvandrere med en anden tro og de fattige, på den anden side, bliver stadig større.



Spørgsmålet for mig er, hvor langt vi er parate til at gå for at undgå at dele med og tolerere de andre. Skal vi bygge en ny Berlin-mur, denne gang rundt om det rige og fredelige Europa? Og hvis vi gør det, kan vi så stadig kalde os mennesker med en demokratisk og menneskelig etik og moral?

Min idé var at vise, at det er vores indre svinehund, der i dag truer Europa, ikke de fattige og flygtningene. Det er noget i os selv, vi har grund til at frygte - og ikke 'de andre'. Det er den indre svinehund, der langsomt undergraver vores etiske værdigrundlag, og får os til at glemme, at de demokratiske og humanistiske principper, som de europæiske stater bygger på, må gælde for alle - hvis vi fortsat skal bevare vores samfund intakt og undgå en totalitær udvikling."

Og han fortsætter: "Som kunstner har jeg ingen svar på denne vanskelige problemstilling, men jeg føler en stærk forpligtelse til at blande mig på min måde. Jeg har forsøgt visuelt at udtrykke min egen angst for, hvad Europa er ved at udvikle sig til. Derfor har jeg udformet skulpturen som grim, næsten frastødende, men i en skikkelse, så vi alligevel genkender noget af os selv. Og derfor lod jeg dem dukke op, som racismen gør det: Lige pludselig, uden varsel, på en plads midt i den by, vi færdes i til dagligt."

Happeningen lykkedes

De tyve 'indre svinehunde', der stadig befinder sig spredt ud over det europæiske kontinent, skabte røre, næsten overalt hvor den kom frem. Tusindvis af mennesker er gået forbi skulpturen, har læst pladeinskriftionen, eller de har set og hørt om happeningen i fjernsynet, hvor billeder af den ofte bruges som symbol, - eller de har læst om den i avisen. Min Indre Svinehund formåede derved, på flere måder at pege på kompleksiteten og dilemmaerne, som er knyttet til de aktuelle racisme- og flygtningespørgsmål i Europa. Ved at rette blikket mod os selv - vores egen indre svinehund - over hele Europa på én gang, viste happeningen, at racismen og intolerance er både et europæisk og et personligt anliggende.

At provokationen kom fra en kant vi ikke normalt forventer det - fra kunstens verden, betød bl.a. at debatten ikke kom til at dreje sig om partipolitik, men om en dybt almenmenneskelig problemstilling: Hvad sker der med vores etiske og humanistiske begreber i et Europa, der bliver mere og mere racistisk og intolerant? Svinehunden blev derfor som et konkret billede på racismen til et provokerende indlæg i en ellers ofte enøjet racismedebat. Happeningen var en succes.

Forskellige reaktioner - symbolsk betydning

Der har været mange og meget forskellige reaktioner på skulpturen i de 11 europæiske lande. De fleste steder fik skulpturen lov at stå de fjorten dage, som kunstneren havde bedt om, andre steder blev den hurtigt fjernet og sat bag lås og slå, gemt væk på et kommunalt lager eller hittegodskontor. I flere byer stod den adskillige måneder, indtil man fandt en permanent plads til skulpturen, i erkendelse af, at de spørgsmål den rejser er uhyggeligt vigtige - atter andre steder er skulpturen forsøgt gemt og glemt - ignoreret.

Svinehundene har mange forskellige funktioner, afhængig af hvilken skæbne de har fået. F.eks. har en beboerforening i København overtaget den, og stillet den op på en lokal plads og i Bonn står den ved et stort kunstmuseum. I København fungerer den som debatskaber i byens rum, og i Bonn som Kunst med stor K - men det kan ikke undgås, at den uanset placeringen vil fungere både som debatskaber og kunst - samtidig.

Uanset hvad man gør med skulpturen, vil det symbolisere og afspejle hvordan man tackler problemerne i det enkelte land. Det ligger i selve happeningens idé og udformning. At man nogle steder har valgt at ignorere den, kan selvfølgelig hænge sammen med mange ting, men en af grundene kan meget vel være, at det i mange lande er både for kontroversielt og farligt at diskutere racismen.

Jens Galschiøt siger: "Også der, hvor man låser den inde, som i Milano, ignorerer den som i Frankrig, for ikke at tale om i diplomatbyen Geneve, hvor den simpelthen forsvinder, - alle steder har den en symbolsk funktion. Det må nu være op til den enkelte by, hvad de vil gøre med 'deres indre svinehund'. Det er ikke mig, der skal bestemme det. Hvis ikke kommunen vil have den, er det i sidste ende folk i byen, en organisation, en privat, hvem som helst, der har en god idé til, hvor man 'mangler' en svinehund til at gøre opmærksom på denne her problematik, som nu må handle.

De kan kontakte kommunen og afhente den", understreger kunstneren, og tilføjer: "Jeg er ikke i tvivl om, at der rundt omkring i Europa findes nogle mennesker, som mener, at denne her skulptur ikke skal stå gemt væk på et mørkt lager, men skal frem i lyset for at fungere som debatskaber."

Hvad skete der i de forskellige byer?

DANMARK

I Danmark blev der generelt taget godt imod skulpturen. I de fire byer **Århus, København, Herning og Odense** stod skulpturerne, op til et halvt år efter happeningen, stadig på byens fineste pladser. Byens borgmestre accepterer ikke, at kunstneren i princippet har gjort noget ulovligt ved at undlade at søge tilladelse til opstillingen. Men de har alligevel tilkendegivet deres positive holdning overfor happeningen. Dels har de ladet skulpturen stå længe ud over de ønskede 14 dage, dels har de samarbejdet med lokale om at finde en plads til skulpturen. Bente Frost, borgmester for magistratens 4. afdeling i København, udtrykker eksempelvis, i et brev, 'sin respekt for den kunstneriske indlevelse og de store arbejdsmæssige ressourcer, der er lagt i projektet og erklærer sig iøvrigt enig i det generelle budskab'.

Odense og Århus

I **Odense** blev skulpturen, på selve dagen, først fjernet med kran, men blev skyndsomt sat tilbage, da kunstnerens navn og happeningens omfang blev kendt. Og siden da har den været kilde til en heftig debat blandt borgerne i Odense og i pressen, både i tv, radio og aviser. Flere gymnasier, også fra andre dele af landet, lagde billet ind på skulpturen. Og en odenseaner foreslog, at skulpturen fik plads i Zoologisk Have, hvor den kunne få havens gæster til at fundere over forskellen på mennesker og dyr. Det mente direktør for Odense Zoo, Hans Aage Kofoed, dog ikke 'passede ind i havens koncept'. Der gik en rum tid, før man endelig besluttede sig blandt de mange forskellige forslag til Svinehundens nye plads. Det var Tornbjerg Gymnasium i Odense SØ, der løb af med sejren. Skulpturen står nu ved skolens hovedindgang, som et vartegn for skoleårets tema: Det fremmede - om racismen og de fremmede i Danmark. Ved den officielle opstilling d. 23 august, 1994, undlod Galschiøt ikke at minde byens borgmester om, at han dermed ikke var fri for at tage stilling til 'sin indre svinehund'. Når skoleåret er slut, skal der påny findes en plads til byens gave!

I **Århus** stod "Min Indre Svinehund" på Rådhuspladsen frem til slutningen af maj måned. Også her var der mange forskellige, der var interesseret i at opstille skulpturen. De århusianske Kaospiloter søgte efter en velegnet plads til skulpturen, og Århus Kunstmuseum var bl.a. på tale. Til dette forslag lød kommentaren fra direktør Jens Erik Sørensen: "Budskabet som ligger i skulpturen er af en så stærk karakter, at det ville være en tilsidesættelse af skulpturen, hvis den ikke får lov at leve sit eget liv, men bindes op med den æstetiske ramme, som et kunstmuseum repræsenterer. Den skal placeres et sted, så den får sit eget rum at virke i, således at den står stærkt synlig i byrummet til folks ihukommelse." Skulpturen er nu endelig flyttet til boligkvarteret Frichsparken på initiativ fra ejendomsmægler Olav de Linde, der på længere sigt påtænker at lave en skulpturpark på stedet.

København og Herning

En sådan placering i byens rum, som Århus' museumsdirektør er inde på, fik skulpturen i **København**. D. 29 marts, 1994 blev svinehunden flyttet til sit nye hjem på "Den Røde Plads" ved Korsgade. Trods hærværk havde den holdt stand på byens mest befærdede plads, Rådhuspladsen, i henved fem måneder. Det var Beboerforeningen Blågården, der havde været hurtigst ude og skrevet til borgmesteren og bedt om at måtte opstille skulpturen i deres kvarter - Indre Nørrebro. Et kvarter hvis beboere består af såvel indvandrere som danskere, som nok oplever både solidariteten og racismen på deres egen krop til hverdag. "Min Indre Svinehund" blev budt velkommen ved en officiel indvielse med bl.a. Tom McEwan og en gruppe unge fra "Kys Racismen Farvel", samt folk fra kvarteret og Beboerforeningen. I maj fik skulpturen kappet hovedet af, - en skæbne, der til forveksling ligner Den lille Havfrues, Danmarks skulpturelle nationalsymbol ved Langelinie. Svinehunden lå væltet hovedløs på Nørrebro indtil kunstneren fik fremstillet et nyt. Nu er skulpturen boltet grundigt fast til pladsens fliser! Det eneste sted hvor skulpturen stadig fredeligt står, hvor den blev stillet, og hvor den forsat skal stå, i hvert fald frem til januar, 1995, er ved Team Teatret i **Herning**. I øjeblikket er man i Herning byråd i gang med at behandle sagen om den indre svinehunds videre skæbne.

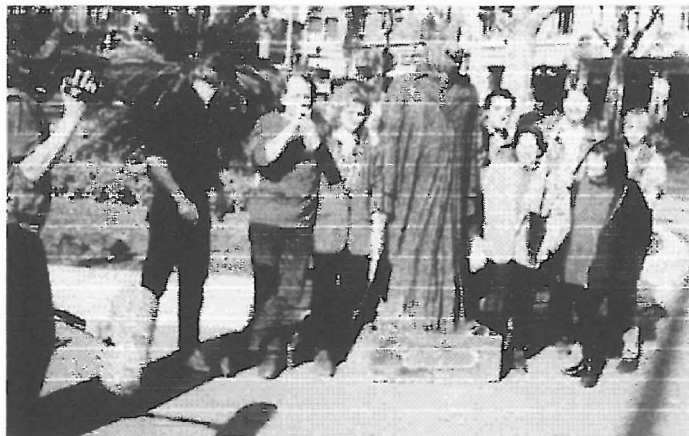
UDE I EUROPA

Rundt omkring i Europa bragte happeningen stor forvirring hos både politi og administration. Det er heller ikke hver dag, der telefaxes til borgmesterkontoret om en skulptur, der forestiller et svin, og er en del af en europæisk happening, udført af en anonym kunstner. Det har været et problem, at man i nogle sydeuropæiske lande ikke umiddelbart forbinder racismen og volden med billedet af et svin (udtrykket kommer oprindeligt fra det tyske "schweinhund") - trods det at truslerne fra racistiske kræfter griber stadig mere om sig. Men med udtrykket 'Det indre bæst', som 'indre svinehund' oversættes til på de sydeuropæiske sprog, er der til gengæld blevet introduceret et helt nyt begreb i forbindelse med racisme og nationalchauvanisme i disse lande.

Bomber i svinehund?

I **Milano** var figuren årsag til stor opstandelse. Den blev kort efter opstillingen kørt til et sikkert sted, hvor den blev undersøgt for bomber. Den stod jo tæt ved en dommers bolig, skrev aviserne. En filosof, en kunstner og en politisk kommentator udtaler sig i aviserne om dette fænomen. En mener, at det må være en tysker, der har udført happeningen. Præcisionen, hvormed den hemmelige opsætning er gennemført, skulpturens lange sorte frakke, dens meget tydelige politiske eller pædagogiske budskab, og så selvfølgelig en lyshåret pige, der af flere vidner er blevet set omkring opstillingsstedet, peger alt sammen på en 'typisk tysk aktion', hævdes det i pressen. For italienerne er der åbenbart ikke langt fra 'præcision, sorte frakker og lyshårede piger' til mulige terrorbomber! Den problematik som 'svinehunden' symboliserer er blevet mere aktuel, specielt i Italien efter sidste valg, hvor den småfascistiske højrefløj fik overraskende mange stemmer. For første gang siden 2. Verdenskrig placerede valget erklærede fascister på ministertaburetterne. Og det er måske en af grundene til, at man på borgmesterkontoret har arkiveret sagen og ikke ønsker at kommentere happeningen. Skulpturen står bag lås og slå på et kommunalt lager.

Heller ikke i **Barcelona** var der søgt om tilladelse, men opstillingen var her annonceret i forvejen, fordi det nu skulle afsløres, hvem der stod bag pseudonymet 'Cogito'. Derfor var der også et massivt presseopbud inkl. de spanske landsdækkende tv-kanaler på stedet, da skulpturen blev anbragt på "Plaza Rei Juan Carlos 1".



Fra finalen på Plaza Rei Juan Carlos 1, Barcelona, Spanien.

Samme aften var 'Mi Bestia Interior', som skulpturen hed på spansk, i tv-nyhederne og næste dag i morgenaviserne. Og i de tre dage skulpturen stod, stoppede mange forbipasserende nysgerrigt op, måske i mindet om, at det er mindre end tyve år siden, at svinehunds-mentaliteten, med diktatoren Franco, sad ved magten i Spanien. Eller måske synet af den forstærkede ønsket om, at de fascistiske højrekræfter der marcherer frem i Spanien påny, aldrig igen får magten. I lang tid efter happeningen ville ingen på kommunen - heller ikke borgmesterens pressechef - kommentere sagen.

Men i efteråret 1994 bliver kunstneren inviteret til reception af en af byens disktriktsborgmestre. En arbejdsom embedsmand har taget sig af sagen. Skulpturen opstilles d. 12.10, 1994 permanent i Barcelona, i en park v. C/ Torrent Gornal i 'Distrecte de les Corts'.

Nye pladser

Måske er det også den historiske erfaring der begrundes, at man i Tyskland og Østrig på smukkeste vis har taget svinehunden til sig. "Min Indre Svinehund" står nu i **Bonn** i haven ved Kunst- und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland, "der kan den ses af publikum og der bliver den stående", bekræftes det fra Museet i Bonn. Og i **Berlin**, på den helligste plads i det genforenede Tyskland, ved Brandenburger Tor, har skulpturen stået frem til februar måned, 1994. Ingen af de 6-7 forskellige kommunale afdelinger i Berlin, som vi er blevet krydshenvist til, i forsøget på at skaffe

oplysninger om skulpturen, ved dog hvor den er nu. Rygtet vil vide, at et lager på Alexanderplatz huser den i øjeblikket.

Lidt anderledes er det gået i det sydtyske **München**. Borgmesteren udtalte her, at hvis den ansvarlige for happeningen kom til München, kunne han godt regne med at skulle betale en stor regning for de udgifter, kommunen har haft. Nu har problemet løst sig på en måde, så kommunen også hurtigst muligt fik deres indre svinehund ud af syne. Blandt flere henvendelser fra private om at måtte overtage skulpturen gik den til en dame, der samler på 'grise fra hele verden'. Hun har afhentet skulpturen på Münchens hittegodskontor - mod at betale kommunens udgifter, naturligvis! Nu står den i hendes have og er kilde til mange diskussioner blandt de forbipasserende. Hun er helt enig i happeningens budskab, men er også særdeles tilfreds med, at skulpturen med sine 2.30 m. er den største i hendes 'grise-samling'.

Fra Østrig har **Insbrucks** borgmester Romuald Niescher sendt et flot brev, hvor han takker for den overraskende gave. Han udtaler til den østrigske presse, der bredt har dækket begivenheden, at det er 'en fascinerende måde, at blive mindet om sin egen svinehund på'. Derfor har han besluttet at kommunens kulturafdeling nu skal finde en plads til skulpturen og han har inviteret Jens Galschiøt til Insbruck på byens regning. Skulpturen står nu permanent i byparken: 'Rapoldi-park', hvor den blev officielt opstillet i december, 1994.



Svinehunde "forsvundet"

Skulptureernes afslørende billedliggørelse af de sider af os selv, vi til daglig helst ikke vil kendes ved, har åbenbart været for direkte for andre af vores sydlige nabolande. I Marseille, Paris, Amsterdam og Antwerpen vil man på kommunen ikke engang kendes ved at have deltaget i en europæisk kunsthappening. "Det har **Amsterdam** ikke været med i", siger pressechefen for Amsterdam kommune, selvom der i Hollands aviser blev bragt store billeder af nysgerrige hollændere, der undersøger skulpturen på Dam Pladsen, dagen efter opstillingen.

I den belgiske by **Antwerpen**, der var Kulturby 93, og hvis borgmester Bob Cools ellers i anden sammenhæng har udtalt sig om kulturens vigtige rolle netop i racismespørgsmålet, har man ikke hørt om Min Indre Svinehund.

Borgmesterkontoret har skyndt sig, iøvrigt uden at tage stilling til sagen, at sende alt materialet til dem 'der plejer at have med kultur at gøre': Det nu nedlagte Kulturby sekretariat og til byens kunstmuseer. Her er man lettere desorienteret.

I begge byer står skulpturen på et lager, men man vil iøvrigt ikke følge sagen op. Til gengæld er man i **Bruxelles** ved at undersøge, om der kan findes en permanent plads til skulpturen. Det sker så snart sagen har været behandlet i byrådet.

Hvor længe Den Indre Svinehund egentlig fik lov at stå på Bastillepladsen ved monumentet for den franske revolution, er uvist. Fra **Paris** kommunes kulturafdeling beder man om, at få sendt et billede, så de kan efterforske sagen. Hvor de uddybende materiale med fotos, der i flere omgange er sendt til både borgmestre, kulturafdelinger og pressen, er forsvundet hen, er der ingen der kan svare på. I **Frankrig** har happeningen iøvrigt ikke været nævnt med et ord i pressen. Det er bemærkelsesværdigt, dels fordi skulpturen her blev opstillet i hele tre byer, bl.a. i Marseille hvor højrepolitikerne Le Pen er meget populær. Dels fordi racismespørgsmålet ikke ligefrem er uaktuelt i Frankrig. Der har været utallige eksempler i den sidste tid. F.eks. de fransk/algeriske borgere, der er blevet nægtet indrejse i Frankrig i forbindelse med den eskalerende borgerkrig i den gamle franske koloni Algeriet. Eller politiets ivrighed især i Paris og omegn m.h.t. at checke bilisters pas og papirer, tilsyneladende udfra deisen, jo mørkere lød, jo mere mistænkelig. For ikke at nævne den (set ud fra almindelige menneskeretslige principper) absurde diskussion omkring pigers ret til at bære et tørklæde eller ej på gaden eller i skolen.

Men det mest underlige er, at det ikke kun er for myndighederne at svinehunden er så problematisk. De franske journalister har som de eneste i Europa, helt ignoreret happeningen. En af grundene kunne være, at begrebet 'Min Indre Svinehund' ikke helt forstås i den franske kultur. Men er det ikke mere sandsynligt, at emnet er for kontroversielt, selv for pressen at tage op? I den forbindelse kan nævnes, at en række franske intellektuelle for nylig tog initiativ til en 'Sarajevo-liste', der skulle gøre opmærksom på, hvor lidt engageret offentligheden - og pressen - egentlig er i den aktuelle europæiske virkelighed, der konstant har mere eller mindre direkte overtrædelser af menneskerettighederne på dagsordenen - mest tydeligt selvfølgelig i ex-Yugoslavien.

I **Geneve** var der heller ingen forklaring at hente i pressen for de hundredvis af diplomater, der passerede forbi "Min Indre Svinehund", på vej til møder i FN-bygningen. Svinehunden var placeret lige foran hovedindgangen, men nu er enhver schweizisk embedsmands mareridt blevet til virkelighed: Ingen aner, hverken hvornår skulpturen blev fjernet, eller hvor den er nu, intet sted er den registreret, heller ikke hos politiet: "Undskyld, Deres skulptur er forsvundet, De kan klage til myndighederne", skriver Geneves statsråd i et brev til kunstneren, og det bedyres, at der ledes grundigt efter den forsvundne svinehund i FN-byen. I **Zürich** har man langt om længe fundet ud af, hvem der har sagen, men præcist hvor skulpturen er og hvad der skal ske med den, er man indtil videre kun ved at finde ud af.

I Norden

Også i Sverige og Norge lod man skulpturen stå meget længere end de 14 dage. Senere er sagen blevet taget op i byrådene, hvor man efter lange diskussioner, besluttede sig for Svinehundens videre skæbne. I **Oslo** stod skulpturen en måned, men byrådet mener ikke, at 'den kunstneriske kvalitet holder', i en grad så den skal placeres i byens kunstsamlinger, der blev inddraget i beslutningsprocessen. Det understreges dog fra kulturafdelingen, at 'skulpturen står trygt og varmt, på et lager, til nogen gør krav på den, og at det ville være fint, hvis nogen ville overtage den'. 'Vi synes, det var en fin og relevant idé', siger man fra **Stockholm** kommune. 'Skulpturen står endnu på Drottningsgatan, men nu når happeningen er slut, må skulpturen fjernes. Så vi vil da gerne have, at kunstneren henter den'. Skulpturen er nu, pr. 1.2.1995 fjernet, men kan, som sin artsfælle i Norge, bringes tilbage i byens rum, hvis nogen tager initiativet.

Happeningen er ikke slut

Men det er nu ikke Jens Galschiøt Christophersens hensigt selv at gøre mere ved sagen. Svinehundene lever videre, - dér hvor de nu er. Det er den enkelte bys gave, og gaver tager man ikke tilbage. Det ideelle ville naturligvis være, at alle Svinehundene fik en placering, hvor de bliver set, og dermed skaber debat. Men det er byens eget valg. I de byer, hvor man fortsat ignorerer skulpturen og happeningen, kan man kun håbe at der findes nogle borgere, som mener, at det er vigtigere at se sin indre svinehund i øjnene end at lukke øjnene for, at vi overhovedet har en.

Jens Galschiøt Christophersen har en skulptur tilbage og den vil han sætte op på Den Røde Plads i Moskva, denne gang som en officiel begivenhed. Han er i samarbejde med russere i Moskva gået i gang med at søge tilladelse hos borgmesteren. Det er de skræmmende tendenser til nationalchauvanisme og grov forfølgelse af minoritetsgrupper, der i Rusland i øjeblikket personificeres ved Sjirinovski, der fik 25% af stemmerne ved det sidste russiske valg, som har givet kunstneren ideén.

Med en officiel opstilling af skulpturen i Moskva vil man fra det officielle Rusland vise, at der er en alvorlig fare for en totalitær udvikling og at det også er den enkelte russers ansvar, at det ikke sker, mener Galschiøt: "Samtidig ønsker jeg at gøre opmærksom på, at vi i den vestlige del af Europa også har en del af ansvaret for de ting der sker i Rusland. Så længe vi ikke ønsker at støtte landet økonomisk ved f.eks. at åbne vores markeder for deres varer, forværres deres krise. Og en økonomisk krise er ofte det, der skaber alt for god en grobund for racisme. Det er meget svære vilkår at opbygge et nyt demokrati på".

Stort økonomisk underskud

Kunsthappeningen "Min Indre Svinehund" har kostet både tid og penge, som kunstneren har betalt af egen lomme. Et underskud på 100 000 er ikke dækket ind, selvom flere fonde har spædet til. I 1994 modtog kunstneren to kulturpriser for svinehundshappeningen (PMFs 'Jubi-pris' og FTFs kulturpris sammen med Erik Clausen). Kunstneren modtager stadig med tak økonomisk støtte til dækning af underskuddet.

FAKTA om Kunsthappeningen 'Min Indre Svinehund'

Start på happeningen: Kl. 5.25, den 8. november, 1993 på Dam Plats i Antwerpen, Belgien.

Slut på happeningen: Kl. 10.00, den 11. november, 1993 ved Brandenburger Tor i Berlin, Tyskland.

Beskrivelse af skulpturen: "Min Indre Svinehund" er 2,30 meter høj og vejer 1000 kilo. Den er lavet af armeret beton blandet med jern-oxyd der giver en sortgrå farve. De lange hjørnetænder er fremstillet i bronze. Sokkelen er støbt i beton og måler 70 x 80 centimeter. Her er placeret messingplader med en tekst (på det pågældende lands originalsprog).

Tekstens ordlyd:

MIN INDRE SVINEHUND -
EN HAPPENING I EUROPA -

Skulptur opstillet i 20 byer i Europa.

INDRE SVINEHUND

ART: *Dyr med de laveste instinkter*

TILHOLDSSTED: *I dig og mig, dvs. i hvert eneste individ af Homo Sapiens.*

VÆKSTBETINGELSER: *Vokser sig stor, når mennesket udsættes for vold, fornægtelse og respektløs behandling.*

ADFÆRD: *Angriber menneskets etiske værdigrundlag, så racisme, fremmedhad og intolerance får overtaget.*

UDBREDELSE: *Kan fuldstændig tage magten i det enkelte menneske, i sociale grupper og i ekstreme tilfælde over hele befolkninger.*

MÅ IKKE FODRES

Cogito

SKULPTUREN BLEV OPSTILLET I 11 LANDE

BELGIEN:	Antwerpen, Bruxelles
DANMARK:	Herning, København, Odense og Århus.
FRANKRIG:	Lyon, Marseille og Paris
HOLLAND:	Amsterdam
ITALIEN:	Milano
NORGE:	Oslo
SCHWEIZ:	Geneve og Zürich
SPANIEN:	Barcelona
SVERIGE:	Stockholm
TYSKLAND:	Berlin, Bonn og München
ØSTRIG:	Insbruck

PRESSE: Pressemeddelelser blev løbende sendt ud til 200 aviser, TV-stationer og pressebureauer i de 11 lande fra det 7 personer store døgnbemannede kontor. I 7 lande var der tv-dækning, i 8 lande avisartikler.

Pressemeddelelse udsendt i happeningdagene:

I løbet af to dage opstiller jeg 20 eksemplarer af en over to meter høj, massiv sortbrun skulptur udført i stålarmet beton. Figuren hedder "Min Indre Svinehund", og den opstilles rundt omkring i Europas storbyer under en to-dages happening. Hver skulptur anbringes på steder, som er nationale eller lokale symboler på frihed, retfærdighed og demokrati i hver storby.

Formålet er at sætte fokus på den stigende intolerance og forråelse i Europa. Den viser sig ved tiltagende racisme, fremmedhad og ved forfølgelse af minoritetsgrupper. Jeg ønsker at påpege, at vi alle har et personligt ansvar for disse tendenser hos os selv og vores medmennesker. Vi har alle hver vores indre svinehund.

Brevet faxet til borgmestre og politi i happeningdagene:

Jeg har i dag d./..., 1993, kl.... opstillet en over 2 meter høj, massiv sortbrun skulptur, udført i armeret beton, påPladsen. Skulpturen er en gave til byen, og den indgår i en absolut fredelig kunsthappening, der foregår over hele Europa. Jeg håber på Jeres velvilje overfor denne statue, samt mit motiv til happeningen og anmoder om, at den kan blive stående på pladsen i minimum 14 dage.

Skulpturens symbolske indhold er beskrevet i medfølgende pressemeddelelse.

Med venlig hilsen

"Cogito".

20 BYER MODTOG EN SKULPTUR I LØBET AF 77 TIMER:**Mandag 8/11:**

Antwerpen, Groen Plaats, kl. 5.25
Oslo, Eidsvollspladsen, kl. 5.40
Amsterdam, Dam plaats, kl. 6.15
Brussels, Grand Place, kl. 7.50
Bonn, Kunstmuseum, kl. 16.08
Paris, Place de la Bastille, kl. 16.28
Stockholm, Drottningsgatan, kl. 19.45

Tirsdag 9/11:

Geneve, FN-bygningens Hovedindgang, kl. 7.20
København, Rådhuspladsen, kl. 8.17
Zürich, Wein-platz, kl. 11.32
Lyon, Hotel de Ville, (Rådhuset), kl. 12.30
Odense, Flakhaven, kl. 14.39
Marseille, Hotel de Ville, kl. 18.50
Århus, Rådhuset, kl. 19.43
Herning, Team Teatret, kl. 21.45
Milano, Piazza Argentine, kl. 22.42

Onsdag, 10/11:

Barcelona, Plaza Rei Juan Carlos, kl. 12.00
Innsbruck, Landstheater, kl. 13.30
Munich, Marien Platz, kl. 19.15

Torsdag, 11/11:

Berlin, Brandenburger Tor, kl. 10.15

Transport: Tre ruter fordelte skulpturene med tre store lastbiler, der hver kørte 15000 km. En følgebil og en bil med filmhold fulgte med hver lastbil. Samlet kørte de 9 biler 50.000 km. på kun fire dage, svarende til en tur rundt om jorden.

Mandskab: Mere end 100 frivillige var involveret i projektet.

Økonomi: Happeningen har alt i alt kostet mindst 170 000 kroner. Jens Galschiøt Christophersen og hans værksted har haft travlt med projektet i 12 måneder.

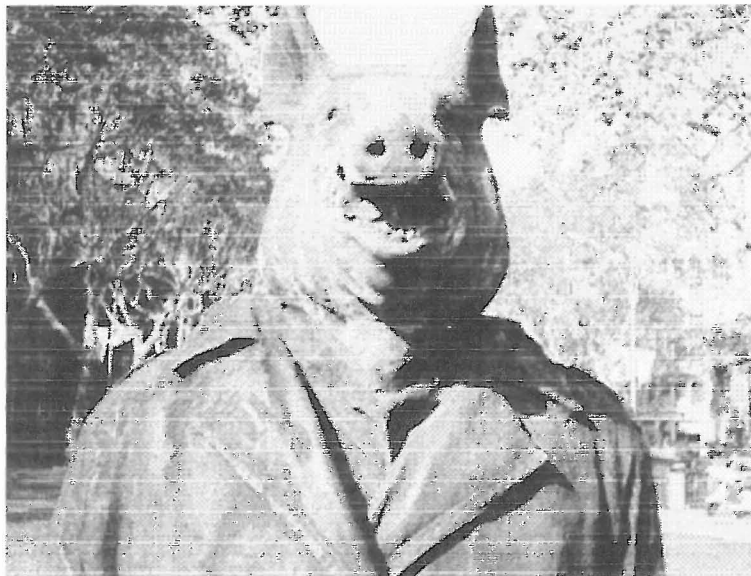
Donationer fra: SID/KADs Kulturfond, Funch-fonden, Fredsfonden og SL forbundet, Teknisk Landsforbund, BUPL og Sportsklubben Regnbuen alle danske. I alt beløber donationerne sig til 58 000 kroner. Desuden modtog Jens Galschiøt Christophersen PMFs Jubilæumspris i marts, 94 på 20 000 kr. Underskuddet på ca. 100 000 hæfter Jens Galschiøt Christophersen for.

STATUS PR. 1.3. 1995: Skulpturen er nu placeret permanent i otte af byerne - på enten myndigheders eller privates initiativ. I én by afventer den sin skæbne, i tre byer ved end ikke myndighederne, hvor skulpturen er, - i resten af byerne er den låst inde på et af kommunens lagre. (Se listen side 11 for en uddybning hver enkelt by).

Permanente pladser: København, Odense, Århus, Herning (Dk), München, Bonn (D), Barcelona (E), Innsbruck (A).

Placeret på lagre (som vi har kendskab til): Antwerpen, Bruxelles (B), Amsterdam (NL), Lyon (F), Berlin (D), Stockholm (S), Oslo (N), Milano (I), Zürich (Schweiz)

Ingen besked fra myndigheder trods gentagne henvendelser: Paris, Marseille (Frankrig), Geneve (Schweiz)



YDERLIGERE BILLEDmateriale kan fås ved henvendelse til:

Filmmateriale og dokumentarfilm:

Lars Michael Rieff
Blågårdsgade 31, 2th
DK- 2200 København N
Tel: 31 39 93 19

Fotoreportage:

NORDISK PRESSEFOTO
Pilestræde 34
1147 København K
Tlf: 33 75 29 00

Associated Press i Amsterdam (fra opstillingen d. 8/11, 1993)
Tlf: 009 31 - 20 - 620 10 03

Reuters i Barcelona (fra opstillingen d. 12/11, 1993)
Tlf: 009 34 - 3 - 202 04 00 eller 209 43 90

EFE (pressebureau) i Barcelona
Tlf: 009 34 - 3 - 484 38 19

KUNSTHAPPENINGENS FORLØB I DE TYVE BYER

LÆSERVEJLEDNING

Den første **adresse**, der står under de forskellige byers navn, henviser til det sted, som den første meddelelse om opstillingen blev sendt til.

Fax på dagen henviser til en telefax med et brev til borgmester og politi og en pressemeddelelse, der blev udsendt straks efter opstillingen af skulpturen i hver by. (se kopi under **fakta liste** i slutningen af dette dossier)

Navnet **novembermateriale**, der figurerer i listen, er den dokumentation der blev sendt i slutningen af november 1993 til borgmestrene i de tyve byer. Der forklares mere uddybende om happeningen og dens baggrund, og pseudonymet "Cogito" afsløres. Borgmestrene opfordres til at vise deres gode vilje og til enten at samarbejde om at finde et nyt sted til skulpturen eller sælge den og give pengene til anti-racistiske/humanitære formål. Desuden medsendes kopier af de første pressemeddelelser etc. samt en video og andet materiale om Jens Galschiøt Christophersens øvrige kunstneriske arbejder. Materialet distribueres samtidig til pressen i de 11 lande, der deltog i happeningen.

Danmark står først, derefter står landene i alfabetisk orden.

DANMARK

København

Overborgmester
Jens Kramer Mikkelsen
Gyldenløvesgade 4, 2.
1369 København K.
Tlf.: 33 66 33 66
(KBH.s kommune)
el. 33 15 50 18
Fax: 33 32 80 64

Forløb: Opstillet på Rådhuspladsen tirsdag d. 9/11, 1993, kl. 8.17. Inden et døgn var gået, var skulpturen flyttet til den anden side af Rådhuspladsen efter ordre fra byplansborgmester Peter Martinussen (S). Fax på dagen til politi og borgmester og novembermateriale er sendt. Svar modtaget fra borgmesteren for Magistratens 4. afdeling, Bente Frost, der, selvom hun understreger at kommunen bestemt ikke accepterer at skulpturen var opstillet ulovligt, tilkendegiver sin "respekt for den kunstneriske indlevelse og de store arbejdsmæssige ressourcer" der er lagt i projektet. Og videre: "Jeg kan kun erklære mig enig i det generelle budskab og samtidig glæde mig over, at der findes kunstneriske kræfter, som sætter meget ind på at gøre opmærksom på problematikken". På initiativ fra Blågårdens beboerforening flyttes skulpturen til "Den Røde Plads" på Nørrebro, hvor den nu står permanent. Den officielle indvielse skete d. 29/3 1994 og var arrangeret af beboerforeningen med deltagelse af Tom McEwan, jazzmusik og unge indvandrere fra

sammenslutningen "Kys Racismen farvel". Indtil da stod skulpturen på Rådhuspladsen. I slutningen af maj udsættes skulpturen for hærværk, den væltes og hovedet stjæles. Kunstneren fremstiller på initiativ fra beboerforeningen et nyt hoved. Skulpturen er nu en fast del af det lokale bybillede, godt boltret til pladsens fliser. Svinehundens ituslåede ører vidner dog om, at den stadig provokerer.

Der har i Danmark været en meget omfattende - og bred - **pressekædning** på happeningen: Radio og TV, både landsdækkende- og lokalt, og de fleste morgenaviser bl.a. Berlingske, Jyllandsposten, Information og BT i dagene omkring happeningen. En journalist fra Berlingske Tidende og Press var med på en af opstillingsruterne og dækkede løbende happeningen. Senere jævnlig dækning i lokalaviser, TV og Radio bl.a. i Ugemagasinet Reflex (P1) Danmarkskanalen "Ugens Gæst"(P3); "Ulvetimen", Ungdomsprogrammet Transit, Polykrom (DR-TV), flere indslag i TV2 bl.a. morgenprogram m. Ann Mariager og Bubber. Desuden artikler i flere blade bl.a. fagforeningsblade, Månedsskiftet, Press, Hjemmeværnsbladet etc.

HER står skulpturen:

Københavns "Indre Svinehund" tilhører Beboerforeningen Blågården og står nu på Den Røde Plads ved Korsgade (Blågårds Plads) på Nørrebro.

ANSVARLIG for skulpturen:

* Beboerforeningen Blågården

Tlf.: 31 39 70 11
Formand Jan Majfred
Tlf.: 31 35 80 09

ØVRIGE kontakter:

Peter Martinussen, Kbh.s Rådhus:
Tlf: 33 66 33 66 eller
33 15 50 18.
Fax: 33 32 30 64
* Bente Frost, Magistratens 4. Afdeling
Tlf: 33 66 33 66
Fax: 33 12 13 76

Odense

Borgmester Verner Dalskov
(nuværende borgmester er Anker Boye)
Rådhuset
5000 Odense C.
Tlf: 66 13 13 72
Fax: 66 13 92 09

Forløb: Opstillet på Flakhaven i Odense tirsdag d.9/11, 1993, kl. 14.39. Fjernet i løbet af en halv time, men dagen efter sat tilbage, efter kommunen har overvejet sagen og happeningens omfang og kunstnerens navn er blevet kendt. Denne gang kom skulpturen op at stå på Klingenberg plads ved Rådhuset i byens centrum. Skulpturen har været udsat for hærværk. En lokal præst prædikede ved juletid over "Min Indre Svinehund" og fik til lejligheden bragt en model af skulpturens hoved ud til Otterup Kirke ved Odense, hvor det blev anbragt på prædikestolen. Der blev sendt fax på dagen og novembermateriale til borgmesteren. Sagen behandles på møde i

Odense Bys Kunstfond d. 9/2 1994. Borgmester Anker Boye takker nej til gaven og anmoder om at skulpturen fjernes. Svarbrev fra Galschiøt om, at det bliver den ikke, men at der kan findes en anden placering. Forslag fra Odense borgere om at opstille skulpturen i Zoo, da den vil passe godt sammen med de andre dyr og minde os om, det dyr vi selv har i os. Zoos direktør, Hans Aage Kofoed, takker i et brev af 22/3, 1994 nej til skulpturen, som han ikke mener "passer i havens koncept." Mange andre har vist interesse for at tilbyde den odenseanske svinhund en permanent plads f.eks Kulturstedet 17:48, Tornbjerg Gymnasium i Odense, og Helsingør og Slagelse Gymnasium på Sjælland. Helsingør Gymnasiums rektor har søgt Frederiksborg Amts Kulturudvalg om penge til at købe en svinhund til opstilling på gymnasiet område. I august 94 løber Tornbjerg gymnasium af med sejren. Svinehunden skal i det kommende skoleår fungere som vartegn for skolen temaår: 'De(t) fremmede og os'. Overdragelsen sker d. 23 august med deltagelse af både borgmester Boye og Galschiøt, og sidstnævnte understreger overfor borgmesteren, at han nu ikke må glemme, at når skoleåret er slut, får han igen ansvaret for sin gave. Der har naturligvis været en omfattende lokal **pressedækning**, da Odense er kunstnerens hjemby. Bl.a. en løbende dækning i Fyns Stiftstidende, under og efter happeningen, samt i andre fynske aviser. Galschiøt har flere gange været i regional-tv (TV2-Fyn), bl.a. i debatprogram med en flygtning og en samfundsforsker (Dominique Bouchet) og i Radio Fyn, Odense lokalradio, osv. Læserdebat i Fyns Stiftstidende. Arrangementer på Badstuen i Natcafé og i Tidsmejeriet med foredrag, debat og underholdning.

HER står skulpturen:

Tornbjerg Gymnasium
Skærmhatten 15
Postboks 528
5220 Odense SØ
Tlf.: 66 15 71 02
Fax: 66 15 71 54

ANSVARLIG for skulpturen:

* Stadsdirektør i Odense - Odense Bys Kunstfond
Bjarne Christensen
Tlf: 66 13 13 72
Fax: 66 12 92 09

ØVRIGE kontakter:

* Borgmester Anker Boye
Tlf: 66 13 13 72
* Tornbjerg Gymnasiums rektor
Lene Pind
Tlf.: 66 15 71 02
Fax: 66 15 71 54
* Zoologisk Have
Direktør Hans Aage Kofoed
Tlf: 66 11 13 60
Fax: 65 90 82 82
* Helsingør Gymnasium
Borgmester P. Christensensvej 3
3000 Helsingør
Att: Rektor: Carl Peter Knudsen
* Radio Fyn
Nana Ziegler og Per Fogt.
Tlf: 63 15 77 00

Århus

Borgmester Torkild Simonsen
Rådhuset
Rådhuspladsen 2
8000 Århus C.
Tlf.: 89 40 20 00

Forløb: Opstillet tirsdag d. 9/11 1993, kl. 19.43 ved Rådhuset. Skulpturen fik lov at blive stående. Der er sendt fax til borgmester på dagen, samt november materiale. Svarbrev af 14/12, 1993, hvori Torkild Simonsen skriver, at Århus af "principielle grunde ikke kan modtage gaven." Men at kunstneren kan afhente eller finde en aftager til skulpturen. Fra flere sider blev der vist interesse for at overtage skulpturen, bl.a. fra et gymnasium og en erhvervsleder. En forespørgsel hos Århus Kunstmuseum gav et svar fra museumsdirektør Jens G. Sørensen, der må siges at være en af kunstverdenens spidser, om at "budskabet som ligger i skulpturen er af en så stærk karakter, at det ville være en tilsi-desættelse af skulpturen, hvis den ikke får lov at leve sit eget liv, men bindes op med den æstetiske ramme, som et kunstmuseum repræsenterer. Vi synes helt bestemt, at skulpturen skal placeres et sted, hvor den får sit eget rum at virke i, således at den står stærkt synlig i byrummet til folks ihu-kommelse." M.h.t. **pressedækning** har bl.a. Århus Stiftstidende og den øvrige lokalpresse dækket begivenheden. Radio og TV: Se de andre byer. Skulpturen står nu i Frichsparken, et boligområde uden for Århus, hvor ejeren af området på længere sigt vil skabe en skulpturpark.

ANSVARLIG for skulpturen:

Ejendomsmægler
Olav De Linde
Søren Frichsvej 38 A
Århus
Tlf.: 86 15 42 44

HER står skulpturen:

Skulpturen står nu permanent i Frichsparken.

Herning

Borgmesteren
G. Schmidt Madsen
Rådhuset
Torvet 1
7400 Herning
Tlf: 97 21 16 64
Fax: 97 21 38 58

Forløb: Opstillet foran Teamteatret tirsdag d. 9/11, 1993 kl. 21.45. Skulpturen har fået lov at blive stående frem til 1 januar, 1995 foran Team Teatret. Der blev sendt fax på dagen til borgmester og politi, samt novembermateriale til borgmesterkontor. Der har været en pæn lokal **pressedækning**. Se iøvrigt de andre danske byer. Skulpturen står, hvor den blev stillet foran Team Teatret. Her stod den frem til januar 1995. Skulpturens skæbne afgøres i skrivende stund i Herning byråd.

ANSVARLIG for skulpturen:

* Teamteatret
Betaniagade 6-8
7400 Herning
Ole Sejersen
Tlf: 97 12 55 77

Her står skulpturen:

Samme sted.

Øvrige kontakter

* Borgmesteren i Herning
Att. Fuldmægtig G. Schmidt Madsen
Tlf.: 97 21 20 00 lok. 2613

Struer

I Struer og omegn har svinehunden været årsag til en heftig læserdebat i pressen, som har bølget i den nordjyske presse. Det skyldes, at formanden for SF i Struer, Egon Roesgaard foreslog byrådet, at man fik en Svinhundsskulptur til by-en. Det skulle være en påmindelse om det betænkelige i, at partiet "Holger Danske" Kaj Villy Villadsen havde fået stemmer nok til at komme i byrådet. De lokale SID- og KAD afdelinger støttede Roesgaard i starten, mens på den

anden side bl.a. den lokale formand for Fremskridtspartiet blandede sig i debatten, der som ugerne gik blev mere og mere perfid. Til sidst kom diskussionen næsten udelukkende til at dreje sig om, hvem der skulle betale for, at skulpturen kom til Struer, skatteborgerne eller... Jens Galschiøt Christophersen erklærede derfor, at det ikke skulle komme an på pengene, og at skulpturen kunne erhverves for et symbolsk beløb. Alligevel ønskede byrådet ikke at opstille skulpturen. Svinehunden kom dog alligevel til Struer i forbindelse med en udstilling i august, på Gimsing-hoved, der var planlagt uafhængigt af læserdebatten.

Kontakter:

* Egon Roesgaard
Bettevej 1 B
7600 Struer
Tlf.: 97 85 43 75

BELGIEN

(Telefon fra Danmark: 00 32)

Antwerpen

Borgmester: Bob Cools
Stadhuis
Crote Markt 1
2000 Antwerpen
Tlf.: 3 - 220 82 11 eller
3 - 220 82 05 (obs.)

Forløb: Opstillet på Groen Plaats, mandag d. 8.11 1994 kl. 5.25. Blev fjernet samme dag efter ca. 2 timer. Der blev sendt fax på dagen til borgmester og politi, samt novembermateriale til borgmester på Stadhuis. Kommunen er i flere omgange kontaktet og vi er henvist til flere forskellige embedsmænd og museer, hvor ingen rigtig ved, hvem der er ansvarlig eller hvor skulpturen er. Materialet er sendt til museerne, der ikke agter at følge sagen op. Forvirringen hersker i den tidligere europæiske kulturby. En opringning til politiet og hittegodskontoret giver ikke resultat (25.2 1994). Manden på hittegodskontoret foreslår, at vi skriver til borgmesteren og spørger hvor skulpturen er! Vi bliver via en kontakt til Middelheim Museum gjort opmærksom på, at skulpturen nu står på et hittegodskontor, hvor interesserede aftagere kan henvende sig. Der har så vidt vi har kendskab til ingen **pressedækning** været. Antwer-

pen var, da skulpturen blev opstillet, Europæisk kulturby 93.

ANSVARLIG for skulpturen:

* Hr. Neauwdorp
Tlf.: 3 - 232 39 20

HER står skulpturen:

Storehouse (Municipal Mid-section for reconstruction)
Horbouvillekaai 45
2000 Antwerpen

ØVRIGE kontaktpersoner:

* Stad Antwerpen
Kunsthistorische Museum
Att. Menno Meewis, Wetenschapelijh Assistent.
Middelheimlaan 61,
2020 Antwerpen 2
Tlf: 3 - 827 15 34
Fax: 3 - 825 28 35
* Museumskontor i Antwerpen
Hr. Denys: Tlf: 3 - 232 84 28
* Politiet i Antwerpen:
Tlf: 3 - 20 25 511

Bruxelles

Mayor Demaret
L'Hotel de Ville
Grand place
1000 Brussels
Tlf: 2 - 513 46 35

Forløb: Opstillet på Grand Place mandag d. 8.11 1993 kl. 7.50 am. Vi har ikke kunnet skaffe præcise oplysninger om, hvor længe skulpturen stod på Grand Place. Der er sendt fax på dagen, samt novembermateriale til borgmesterkontoret. Det er oldermand i kommunen, hr. Thielemans, der har sagen. Han prøver i øjeblikket at finde ud af, om der kan findes en permanent plads til skulpturen og har al materialet. Så vidt vides har der ingen **pressedækning** været. Pr. februar 1995 er sagen overgivet til Fru Lemesre.

ANSVARLIG for skulpturen:

* Fru Lemesre. Kulturstyrelsen
Tlf: 2 - 513 32 57 eller 512 28 96
eller 2 - 513 46 35 (kommunen).

HER står skulpturen:

Det ved Fru Lemesre eller hendes sekretær hr. De Ville

FRANKRIG

(Telefon fra Danmark: 00 33)

Paris

Borgmester: Maire de Paris Jacques Chirac
Hotel de Paris
75004 Paris
75 196 RP
Tlf: 1 - 42 76 40 40
Fax: 1 - 42 22 02 62 (?)

Forløb: Opstillet mandag d. 8.11 1994 kl. 4.28 pm. på Bastille Pladsen (Place de la Bastille). Det er uvist, hvor længe den har stået der. Der er sendt fax på dagen og novembermateriale til borgmesteren. 6/1, 94 får vi brev fra borgmesterkontoret om, at sagen er overgivet til kulturstyrelsen, hr. Aillagon. Der er i flere omgange blevet ringet og skrevet til Paris' myndigheder og forskellige forvaltninger og afdelinger har tilsyneladende haft sagen uden nogle rigtig er klar over, hvad de skal gøre ved den. D. 24. 2 1994 ringer hr. Aillagons sekretær Stefan Carrayrou og beder om billeder af skulpturen for at kunne undersøge sagen. Et billede samt presseklip afsendes sent i februar 1994. Der kommer svarbrev i juni 1994, nu fra en Noëlle Chabert, (der åbenbart har sagen nu) og som takker nej til at udstille! Vi sender brev (januar 1995), hvor vi understreger, at det vi er interesserede i, er at vide, hvor skulpturen er, og hvornår den blev fjernet fra Bastillepladsen og ikke om Paris by vil udstille den. Indtil videre er der ikke indkommet noget konkret svar. Som en af de eneste lande har der i Frankrig ingen **pressedækning** været.

ANSVARLIG for skulpturen:

Affaires Culturelles
Ville de Paris
Dep. Artes Plastiques
* Att: Stefan Carrayrou eller
Noëlle Chabert
31, Rue de Francs Bourgois
75004 Paris
Tlf.: 42 76 63 72 (Carrayrou) eller
42 76 66 76 (Chabert)

HER står skulpturen:

Det ved Noëlle Chabert - måske.

Lyon

Prefektur de Region
14 Bis Quai Sarraill
106 Rue Pierre - Corneille
66 4 19 Lyon
Cedex 03
Tlf: 72 61 60 60
Fax: 72 00 21 03

Forløb: Opstillet Tirsdag d. 9.11 kl. v. Hotel de Ville kl. 00.30. Skulpturen er fjernet samme dag og er flyttet til et depot under kommunen. Der er sendt fax på dagen, samt novembermateriale til Hotel de Ville (borgmesterkontoret). Ingen på kommunen ønsker at kommentere sagen, der henvises kun til hr. Simon, der står for det kommunale depot. Det skulle være en hr. Michel Noir, der på kommunen, er ansvarlig for skulpturen. **Pressedækning**, som generelt i Frankrig: Ingen.

ANSVARLIG for skulpturen:

* Hotel de Ville
Att. Michel Noir
Tlf: 78 27 781 31

HER står skulpturen:

Atelier Ville de Lyon
Poste 4923
Lyon
Hr. Simon
Tlf: 78 27 71 31
Fax: 72 00 97 84

Marseille

Borgmesteren:
Prefektur de Region
Pl. Felix - Baret
13 2 82 Marseille
Cedex 03
Tlf: 91 57 20 00

Forløb: Opstillet tirsdag d. 9.11 1994 kl. 18.50 pm. ved Hotel de Ville, hvorfra den vist nok blev fjernet efter en dag. Der er sendt fax på dagen, samt novembermateriale til borgmesterkontoret. Senere opringninger til byen viser, at ingen ved noget. Vi sender på ny materiale og to måneder efter et rykkerbrev med besked. Det antydes af en fru Breton fra kommunen, at hvis skulpturen er stillet ulovligt op, skal den nok destrueres. **Pressedækning** som generelt i Frankrig: Ingen

ANSVARLIG for skulpturen:

Direction Des Affaires Culturelles
* Att: Christine Breton
38 Rue St.Ferreol
60 001 Marseille
Tlf.: 91 33 03 00

HER står skulpturen:

Det ved fru Breton - måske!

HOLLAND

(Telefon fra Danmark: 00 31)

Amsterdam

Borgmester: E. Van Thijn (Gået af pr. 1/2 1994)
Amsterdam City Hall
Amstel 1
1011 PN Amsterdam
Tlf.: 20 - 624 11 11
Fax: 20 - 552 31 00

Forløb: Opstillet mandag d. 8.11 1993 kl. 6.15 på Dam Plaats. Skulpturen fik lov til at stå alle 14 dage, og blev derefter flyttet af en underafdeling af Amsterdams kommune. Den står nu på et af kommunens opbevaringslagre. Der er sendt fax på dagen, samt novembermateriale til borgmesteren. Der hersker en del forvirring på Amsterdam kommune om, hvor længe skulpturen har stået på Dam Plaats. Vi har talt med forskellige pressechefer for kommunen, som ikke aner noget, og som derfor får en ny forsyning materiale. Sidste officielle bulletin er fra Kommunens pressechef Maarten Lekkerkerker, der meddeler, at kommunen ikke vil ikke gøre mere ved sagen, men ønsker os held og lykke med opstillingen i Moskva. Og tilføjer, at skulpturen kan afhentes på lageret. Vi skriver tilbage (20/4, 1994), at vi synes det er underligt, at en by som Amsterdam ikke kan eller vil finde en plads til en skulptur af en sådan vigtighed.

Pressedækning: Stort billede på forsiden af aviser i Amsterdam og Rotterdam. Læserbrev. Artikel i februar fra det kommunale lager der altså bl.a. huser bortløbne svinehunde, der fortæller, at der skal holdes en slags hittegodsauktion. Skulpturen er desuden blevet brugt som symbol i TV.

ANSVARLIG for skulpturen:

* Kommunens kulturafdeling:
Tlf: 552 34 12
* Maarten Lekkerkerker
(pressechef for Amsterdam Kommune)
Amstel 1
1011 PN Amsterdam
Tlf.: 552 91 11
Fax: 621 55 50

HER står skulpturen:

* Kommunens lager
Tlf: 20 - 596 23 18
Fax: 20 - 596 42 06

ITALIEN

(Telefon fra Danmark: 00 39)

Milano

Borgmester:
Mr. Marco Formentini
P. della Scala 2
Piazza Marino
20121 Milano
Tlf: 2 - 62 36
Fax: 2 - 72 00 14 83

Forløb: Opstillet på Piazza Argentine, tirsdag, d. 9.11 1993 kl. 22.42. Ifølge fru Simon Garabelli på kommunen blev skulpturen fjernet efter en halv time. Den står nu i en af kommunens opbevaringsmagasiner. Der er sendt fax på dagen, samt novembermateriale til kommunen. Garabelli oplyser (d.25. 2 1994) at det blev oversat og sendt til borgmester og kulturborgmester. Ingen har ønsket at svare på eller kommentere sagen. **Pressen** har bragt store artikler i bl.a. Torino aviser med interviews med filosoffer og kunstekspert. Man mener at aktionen må være udført af en tysk kunstner p.gr.a. dens præcise udførelse. Desuden er en lyshåret pige blevet set i forbindelse med opstillingen! Skulpturen, der stod tre huse fra den dommers bolig, der i sin tid dømte "De røde brigader", blev undersøgt for bomber, da man frygtede at den indeholdt sådanne. Også i to Milanoaviser var der artikler. Desuden er der et ubekræftet rygte om, at svinehunden har været vist i TV. I august 1994 modtager vi brev fra en Sergio Colombo, om at skulpturen er beslaglagt af administrationen, da byens kulturafdeling ingen interesse, har vist for sagen.

ANSVARLIG for skulpturen:

Borgmesterkontoret:
* Att.: Simona Garabelli
(taler engelsk)
Tlf.: 2 - 62 36
* Kulturafdelingen
Dr. Sergio Colombo
Settore Cultura e spettacolo
Comune di Milano
Via T. Marino, 7
20121 Milano
Tlf.: 2 - 86 46 40 94

HER står skulpturen:

Det ved de på kommunen.

ØVRIGE kontaktpersoner

*Information (kommunen)

Tlf.: 2 - 876 46 01 71

NORGE

(Telefon fra Danmark: 00 47)

Oslo

Borgmester Ann-Marit Säblönes

Oslo kommune

Rådhuset

0037 Oslo

Tlf.: 22 - 86 16 00

Forløb: Opstillet mandag d. 8.11 1993 kl. 5.40 på Eidsvoll's Plats foran den norske rigsdag. Skulpturen stod til d. 9 december, 1993, hvorefter den flyttes af Oslo Kommune. Står nu på et kommunalt lager, trygt og varmt, som det meddeles. Sagen er behandlet i byrådets kulturafdeling, der, efter henvendelse til de forskellige kunstsamlinger i Oslo, beslutter at skulpturen ikke skal have permanent plads på grund af mangel på "kunstnerisk kvalitet". Gør nogen krav på den udleveres den. Sker der noget videre med den, bliver det efter en politisk afgørelse. Vi har ikke modtaget noget skriftligt. Der er sendt fax på dagen, samt novembermateriale til borgmesterkontoret. Desuden er der sendt et brev 23.2 1994 til Kulturafdelingen, Oslo Byråd. Mht. til **pressedækning**, så har Arbejderbladet bragt en pæn stor artikel. Sidst i november var der en notits m. billede i dagbladet VG m. interview (Jon Selos). Norsk TV har desuden vist billeder om svinehunden i forbindelse med en debat om, hvorvidt den skulle flyttes.

ANSVARLIG for skulpturen:

* Johannes Jaastad

Kulturafdelingen Oslo Byråd

Tlf.: 86 16 06

HER står skulpturen:

Det ved Johannes Jaastad

SCHWEIZ

(Telefon fra Danmark: 00 41)

Zürich

Borgmester - Stadtpräsident Zürich

Stadthausquai 17

8001 Zürich

1 - 216 31 11

Forløb: Opstillet på Wein-platz, tirsdag d. 9.11 1993, kl. 11. 32. Her står den ca. 14 dage. En artikel i en avis fra d. 26/11 skriver, at 'Svinehundens dage er talte', da politiet vil fjerne den. Der er sendt fax på dagen, samt novembermateriale til borgmesteren på rådhuset. Efter i flere omgange at være blevet henvist fra én afdeling til en anden, kommer vi frem til, at skulpturen stod nogle dage, - hvor længe vides ikke præcist. Den er nu fjernet og står på et lager. Vi henvises fra kommunens Hr. Hobe til Marie Louise Lienhart, adjunkt i bildende kunst. Hun oplyser at skulpturen står hos Verwaltungspolizei og at hun er ansvarlig. **Pressedækning:** Der har været notitser mindst fire aviser med store billeder.

ANSVARLIG for skulpturen:

* Marie Louise Lienhart (adressen kan fås v. at ringe til kommune).

Tlf.: 251 61 77

HER står skulpturen:

Verwaltungspolizei Stabsunterofficer Hr. Bruno Schläpfer.

Tlf.: 216 71 11

ØVRIGE kontaktpersoner:

*Hr. Hobe. Tlf.: 1 - 216 31 21

Geneve

Borgmesteren: Christian Grobet

(Mairie Geneve-Ville)

Rue Hôtel- de - Ville

1211 Geneve

Tlf.: 22 - 318 11 11

Fax: 22 - 28 43 82

Forløb: Opstillet foran FN-bygningen ved hovedindgangen tirsdag, d. 9.11, 1993, kl. 7.20. Det forlyder, at den blev stående nogle dage, hvor længe vides ikke præcist. Der er sendt fax på dagen, samt novembermateriale til borgmesteren. Herfra modtages brev (d.25/11 93) om at skulpturen "desværre er forsvundet". Der kan klages til FN eller bystyret afhængig af hvis område, den stod på! Langt om længe og efter megen korrespondance, bliver det

klart, at en hr. Bosson, er den ansvarlige. Hr. Bosson er meget brødbetyngt over at skulpturen er "disparu", forsvundet og at hans eftersøgninger indtil videre ikke har givet resultat. Politiet i Geneve ved heller ikke noget. Der har så vidt vides ingen **pressedækning** været i Geneve. Til gengæld ved vi fra den danske ambassadørsekretær, at skulpturen er blevet set af alle de diplomater, der dagligt går til og fra FN's hovedbygning, - og det er mange.

ANSVARLIG for skulpturen:

* Hr. Bosson. Tlf.: 22 - 318 12 05

*Michel Rosetti (borgmesteren)

Maire de la ville de Geneve

Rue de l' Atthenée 7

1211 Geneve 12

Fax: 22 - 347 20 13

(Kan evt. kontaktes)

* FN-bygningen

United Nations Organisations

Office of Geneva

1200 Geneve

Tlf.: 22 - 907 12 34

HER står skulpturen:

Dette er netop problemet i Geneve. Det ved man nemlig ikke.

ØVRIGE kontaktpersoner:

*FN - Hovedpalæet: 907 12 34

*Politiet i Geneve: Fax: 301 34 91

SPANIEN

(Telefon fra Danmark: 00 34)

Barcelona

Borgmester: Pascual Maragall

Ayuntamiento de Barcelona

Plaza Sant Jaume

Barcelona

Tlf: 3 - 402 70 00 eller tlf: 3 - 402

73 89 (pressechef Angela B.)

Forløb: Opstillet på Plaza Rei Juan Carles 1, v. Passeig de Gracia. D. 10.11 1993 kl. 12.00. Her afsløres Cogitos identitet til at være Jens Galschiøt Christophersen. Der er organiseret et pænt presseopbud, bl.a. fotografer fra Reuters, det spanske pressebureau, et par Tv-kanaler og en del aviser. Der skåles i champagne efter at skulpturen er afsløret. Jens interviewes til TV og flere aviser. Skulpturen fjernes 12.11 1993 om eftermiddagen til et lager under "Ayuntamiento de Gracia" den lokale del af byen. Der er sendt fax

på dagen, samt novembermateriale til borgmesteren. Desuden et brev, der afleveres personligt til ham på hans adresse. Det har ikke været muligt at få nogen officiel kommentar fra kommunen trods gentagne forsøg på at kontakte bl.a. pressechefen. Lokalt er mulighederne for at opstille skulpturen i en lille by, Castelldefels, i nærheden af Barcelona, blevet undersøgt af en interesseret fotograf fra EFE, det spanske nyhedsbureau. Dette afvises af bystyret. Daniel Romání, pressemand i kommunen, overtager sagen. Og næsten et år efter opstillingen kommer der et brev fra Barcelonas borgmester og lokalborgmester (for 'Districte de Les Corts'). En arbejdsom rådmænd, Jordi Pacheco i Canals, har fået gennemført at svinehunden d. 12.10 1994 får sin faste plads i Barcelona. Kunstneren, der ikke selv kan være til stede, da han først har fået besked dagen før opstillingen, repræsenteres af danske Eva Kjær, der er bosiddende i Barcelona ved det officielle arrangement. **Pressen** dækket om aftenen (10/11 1993) i Nyhederne på TVE (Spaniens største tv-kanal) og TV3 en 'uafhængig' (reklamefinansieret) kanal er der begge steder et par minutters indslag. To aviser har en lille og en større artikel. Den ene, Nou Diari, følger op dagen efter. Desuden en artikel i et uafhængigt blad. Ved opstillingen i oktober 1994 er der lokal TV til stede.

ANSVARLIG for skulpturen:

* Districte de les Corts
Fru. Teresa Perelló i Domingo
Regidora Presidenta de Consell Municipal
Plaça Comas 18
08028 Barcelona
Tlf.: 3 - 411 26 25
Fax: 3 - 330 47 41
* Jordi Pacheco i Canals
Conseller-Portaveu del Districte (lokalområdets talsmand)
Tlf.: 3 - 412 00 88

HER står skulpturen:

I en park v. C/ Torrent Gornal, s/n

ØVRIGE kontaktpersoner:

* Kulturfædelingen. Borgmestertekontor: Tlf.: 3 - 318 58 87
* Angela Benin, pressechef, borgmestertekontor:
Tlf.: 3 - 402 73 89
* Albert, fotograf (vedr. Castdefells) (også fax):
Tlf.: 3 - 665 33 26
Arbejde.(EFE): Tlf.: 3 - 484 38 19

SVERIGE

(Telefon fra Danmark: 00 46)

Stockholm

Kulturborgmesteren Anna Lindh
Stockholm kommune
Hantverksgatan 1
S - 105 35 Stockholm
Tlf: 8 - 785 92 41

Forløb: Opstillet mandag d.8/11 kl. 19.45 på Drottningsgatan i Stockholm (ved parlamentet). Skulpturen står stadig på Drottningsgatan. På møde i byrådet d.22/2 1994 besluttes det, efter lange diskussioner, at skulpturen skal fjernes. Begrundelsen er, at man ikke mener at happeningen længere er i gang. Den var fin som en overraskelseseffekt, men placeres den permanent et sted, falder ideen til jorden. Der er sendt fax på dagen, samt novembermateriale til borgmesteren. Vi henvises senere til Kunstkancelliet, der har sagen og skal afgøre om skulpturen skal købes eller sælges. Brev af 18/3, 1994 om at byrådet har besluttet, at de ikke selv vil finde et nyt sted til skulpturen. Vi aftaler med Kaj Larsson derfra, at hvis der kan findes en anden aftager, vil kommunen være tilfreds. Mht. **pressedækning**, har der ikke været noget i aviserne, men TV-nyhederne har bragt indslag og desuden er skulpturen i forskellige sammenhænge blevet brugt som symbol.

ANSVARLIG for skulpturen:

* Kunstkancelliet Kaj Larsen
Tlf.: 8 - 84 14 10
Stockholms Konstråd
Torkel Knutssonsgatan 2
118 25 Stockholm
Tlf.: 8 - 668 51 93 eller 669 82 08
Fax: 8 - 84 42 68

HER står skulpturen:

Det ved Kaj Larsson, formodentlig flyttet til et lager.

TYSKLAND

(Telefon fra Danmark: 00 49)

GENEREL TV-DÆKNING I TYSKLAND

Der har været vist klip i nyhederne, og svinehunden er blevet og bliver stadig ofte brugt som symbol i forskellige sammenhænge.

Berlin

Borgmester: Eberhardt Diepgen
Überbürgermeister von der Stadt Berlin
Der Senat von Berlin
Berliner Rathaus
D- 1020
Tlf.: 30 - 228 26 95 0/30 -
228 24 01 0/30 - 26 95 20 15

Forløb: Opstillet (som den eneste den dag, og som den sidste i happeningen) ved Brandenburger Tor. d. 11/11, kl. 22.15. Så vidt vides blev den stående til midt i januar (kilde: TV2). Der er sendt fax på dagen, samt novembermateriale til Berliner Rathaus. Modtager brev fra Senatsverwaltung für Soziailes (d. 8.12 93), der har modtaget materialet. De afviser muligheden af at udstille (!). Imidlertid ligger sag og materiale i Senatsverwaltung für Kulturelle Angelegenheiten. Brev derfra (14.12 93) meddeler at sagen er flyttet til Senatsverwaltung für Bau- und Wohnungswesen. De kontaktes pr. tlf. d. 22/2 og vi taler med Fru. Nottmeyer, der sidder i Kulturfædelingen. Hun har aldrig hørt om Svinehunden, endsiges aner om den stadig står v. Brandenburger Tor. Vi sender materiale til hende (22/2 94): Avisudklip, kopier af pressemeddelelse, novembermateriale, samt en fax med et par sider af det samme). Hun lover at følge op på sagen. Dette har hun imidlertid ikke gjort. Vi rykker d. 21/4, 1994, henvises til nye ansvarlige og andre afdelinger under Berlin kommune. På nuværende tidspunkt har vi via en privat kontakt fundet frem til, at skulpturen har stået ved Brandenburger Tor frem til februar, 1994. Derefter er den flyttet til et lager ved Alexanderplatz. Regningen for flytningen lyder på 552, 00 DM, som vist er betalt af 'Bezirksamt', der nu står for skulpturen. De 9 forskellige øvrigheds-personer og de 5 forskellige kommunale afdelinger vi igennem et år var i kontakt med, lykkedes det aldrig at finde ud af, hvor skulpturen var! Mht. **pressedækning** forlyder det, at der i happeningdage, og efter, flere gange har været bragt noget i tysk TV. I mange aviser over hele Tyskland bringes desuden et billede m. tekst fra Brandenburger Tor.

ANSVARLIG for skulpturen:

*Elfriede Müller (officielt har de sagen)
Kunst-am-Bau-Büro
Köthener Strasse 44
1000 Berlin 61
Tlf.: 261 11 91

HER står skulpturen:

*Bezirksamt Mitte von Berlin
Abteilung bau- und
Wohnungswesen
Tiefbauamt
Alexanderplatz 1
10178 Berlin

Kontoret/administration:
Rosa-Luxemburg Strasse 18
10 178 Berlin
Att: Fru Gruhle

Bonn

Borgmester: Hr. Hans Daniels
Überbürgermeister von der Stadt
Bonn
Rathaus
D - 53111 Bonn
Tlf: 228 - 771

Forløb: Opstilles d.8/11 kl. 4.08 ved Kunst Museum. Det viser sig, at skulpturen står på Kunst- und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschlands område. I et brev (af 16/12 '93) fra Kunst Museum meddeles det, at den ville være blevet flyttet hvis den havde stået på Kunst Museets område! Der sendes fax på dagen, samt novembermateriale til Kunstmuseet, der sender kopi til Kunst- und Ausstellungshalle. De meddeler os pr. brev (af 13/12) at skulpturen har stået urørt i ca. en måned foran museet og at den nu er flyttet til et område syd for bygningen, hvor den stadig kan ses af publikum. Skriftlig bekræftelse fra Kunst- und Ausstellungshalle modtaget omkr. 1/3, 1994, om at skulpturen nu står udstillet permanent i en have på sydsiden af bygningen. Der er ingen planer om at flytte den, og hvis det sker, bliver der givet besked til os. Der har ingen **pressedækning** været specifikt af skulpturen i Bonn.

ANSVARLIG for skulpturen:

*Att: Hr. Hubert Ringwald
Kunst- und Ausstellungshalle der
Bundesrepublik Deutschland
Friedrich-Ebert Allee 4
53113 Bonn
Tyskland
Tlf: 228 - 91 71 0
Fax: 228 - 23 41 54

HER står skulpturen:

Permanent i en have ved Kunst- und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland

München

Borgmester: Christian Ude
Überbürgermeister von der Stadt
München
Rathaus
Marienplatz 8
80331 München
Tlf.: 89 - 23 31

Forløb: Opstillet på Marien Platz onsdag d. 10.11 1993 kl. 19. 15. Herfra flyttes den d. 11.11, 1993 om formiddagen. Der er sendt fax på dagen, samt novembermateriale til borgmesteren, som via pressen truer kunstneren med en pæn regning for kommunens udgifter, hvis han skulle lægge vejen forbi München. Fra kommunen får vi senere at vide (af en fru Lange), at en fem-seks private har ringet og vil købe skulpturen. Om pengene vil blive givet til anti-racistiske formål er ikke sikkert. Efter forhandlinger afgives skulpturen til en kvinde der samler på grise fra hele verden', Fru Kastenmiller. Pris: Kommunens udgifter. Heidi Kastenmiller er meget glad for skulpturen, som er den største i hendes samling. Hun har døbt den 'Edward'. Hun er også enig i budskabet i forbindelse med happeningen. Sidst i april lavede hun en happening/reception i sin egen have, hvortil Galschiøt var inviteret. Hun siger, at skulpturen er kilde til mange diskussioner blandt de forbipasserende. Den sydtyske svinehund blev den første der blev "solgt". Og så til en samler. Mht. **presse** har der været artikler i mange aviser, samt notitser.

ANSVARLIG for skulpturen:

Under kommunen.
*Frau Lange. Baureferat für strassen und öffentliche angelegenheiten.
Tlf: 89 - 233 92 716 Fax: 89 - 233 97 60

HER står skulpturen

Privat hos
*Heidi Kastenmiller
Tannestrasse 23
85579 Neubiberg
Tlf.: 89 - 60 14 031

ØSTRIG

(Telefon fra Danmark: 00 43)

Innsbruck

Borgmester: Hr. Romuald Niescher
Der Bürgermeister von der Stadt
Innsbruck Amt der Tyroler Landesregierung - Landhaus
6021 Innsbruck
Tlf: 51 - 2 53 60
Fax: 51 - 2 56 73 26

Forløb: Opstilles ved Landstheater. 10/11 kl. 13.30. Står ca. et døgn og transporteres derefter væk af brandvæsenet under overvågning af politiet. Står nu på et af kommunens lagre, vist stadig i brandvæsenets varetægt. Der sendes fax på dagen, samt novembermateriale til borgmesteren. Fra kommunens kulturafdeling meddeler Hr. Burmann, at man arbejder på at finde en permanent plads til skulpturen. Er iøvrigt meget positiv og vil meget gerne høre nærmere, og skulpturen må siges at være i gode hænder. Efter to måneder, er alt i orden. Det er på byrådsmødet i feb. 94 blevet besluttet, at man gerne vil have skulpturen stående. Brev modtaget fra borgmester, hvor han takker og inviterer Jens Galschiøt Christophersen til Innsbruck til en senere officiel opstilling. D. 1. 12, 1994 opstilles skulpturen i Innsbruck bys park: Rapoldi-parken ved en officiel begivenhed. Mht. **presse** dækkes happeningen via Tiroler Tageszeitung, Kurier, og flere småaviser bringer små artikler og notitser i happening-dagene. Notits igen i Tiroler Tageszeitung (18/12) og i en Wieneravis 'Alles' d. 18/1 1994. Artikler fra aviser (som førnævnte, samt Neue Kronen Zeitung, VN, og Dalamiten,) om at borgmesteren og byrådet har diskuteret sagen og besluttet at beholde skulpturen. Der følges senere op på sagen da skulpturen endelig opstilles, begivenheden nævnes også i radioen

ANSVARLIG for skulpturen:

* Hr. Burmann Tlf.: 009 43 - 512 53 60
(Adressen på kommunen)
* Borgmester Hr. Romuald Niescher

HER står skulpturen:

Rapoldi-parken i Innsbruck.



